

Ewie Demarczyk poświęcony był tegoroczny Festiwal Twórczości Niezapomnianych Artystów Polskich „Pejzaż bez Ciebie”. Koncert galowy z udziałem gwiazd odbył się we wtorek, 26 października 2021 r. w sali koncertowej CKK Jordanki.

*- Dziś uświadomiłem sobie, że choć w naszym pejzażu nie ma już artystki Ewy Demarczyk, to wciąż jest ona w naszych sercach i wspomnieniach, zarówno z „Czarnymi Aniołami”, jak i z „Tomaszowem”, z „Ostatnim tangiem”, jak i „Grande Valse Brillante”, z „Na moście w Avignon”, jak i „Groszkami i różami”. Te wszystkie utwory w jej wykonaniu głęboko zachowujemy w pamięci. Dzisiaj słyszymy ich znakomite interpretacje. „Czarny Anioł” - jak o niej mawiano - jest dziś z nami w Toruniu, podobnie jak bywała tutaj, występując w Teatrze im. Wilama Horzycy w 1979 r. i później, gdy mogliśmy ją zobaczyć na żywo w połowie lat 80. - mówił podczas koncertu **prezydent Torunia Michał Zaleski.***

Celem Festiwalu Twórczości Niezapomnianych Artystów Polskich „Pejzaż bez Ciebie” jest przypominanie o twórczości tych gwiazd polskiej sceny muzycznej, których nie ma już pośród nas. Festiwal odbywa się nieprzerwanie od 2005 roku w województwie

kujawsko-pomorskim, od kilku lat w Toruniu. W poprzednich edycjach festiwalu wspomniani byli: Krzysztof Klenczon, Mieczysław Fogg, Anna Jantar, Grzegorz Ciechowski, Czesław Niemen, Jonasz Kofta, zespół Breakout, Irena Jarońska, Janusz Kruk i grupa „2 plus 1” oraz Marek Jackowski, Marek Grechuta, Agnieszka Osiecka, Kalina Jędrusik, Zbigniew Wodecki i Edward Stachura.

Zwykle elementem festiwalu był konkurs dla młodych artystów, którzy śpiewali piosenki bohatera danej edycji. W tym roku konkurs nie odbył się, podczas koncertu galowego nie zabrakło jednak młodego wykonawcy. Publiczność miała okazję usłyszeć „Groszki i róże” w pięknej interpretacji Agaty Świrskiej, laureatki Festiwalu Piosenki Autorskiej Cała Jaskrawość. Na scenie we wtorkowy wieczór znakomite piosenki Ewy Demarczyk usłyszeliśmy w wykonaniu: Poli Gonciarz, Natalii Kukulskiej, Alicji Majewskiej, Natalii Sikory, Justyny Steczkowskiej, Katarzyny Żak, Jana Młynarskiego, Janusza Radka i Janka Traczyka. Koncert poprowadził Łukasz Nowicki.

Koncert transmitowany będzie **1 listopada o godz. 17.30 w TVP1.**

Festiwal organizuje SOS Music wraz z Województwem Kujawsko-Pomorskim. Gmina Miasta Toruń jest współorganizatorem wydarzenia.

O Ewie Demarczyk

Porównywano ją do Juliette Greco czy Edith Piaf, ale Ewa Demarczyk to wyjątkowe zjawisko artystyczne. Uduchowiona i perfekcyjna, brawurowa i ascetyczna, popularna i tajemnicza. Artystka niepowtarzalna – kwintesencja piosenki poetyckiej. Urodziła się w 1941 roku w Krakowie. Miała być pianistką lub architektem. Ostatecznie wybrała krakowską PWST. Przygotowanie teatralne na pewno pozwoliło jej tworzyć sceniczne kreacje, rozważnie i dojrzałe dobierać teksty wykonywanych utworów i zachwycać doskonałym warsztatem wokalnym. W czasach studenckich zadebiutowała w krakowskim klubie „Cyrulik”, w którym działał kabaret Akademii Medycznej. Stamtąd została zaproszona przez kompozytora Zygmunta Koniecznego i Piotra Skrzyneckiego do Piwnicy pod Baranami, gdzie rozwinęła swoje artystyczne skrzydła. Współpraca Ewy Demarczyk z Zygmuntem Koniecznym była czymś wyjątkowym. „Karuzela z Madonnami”, jeden z pierwszych przebojów Demarczyk, to niedościgniony wzór muzycznej interpretacji poetyckiego tekstu Mirona Białoszewskiego. W 1963 roku ukazała się jej pierwsza płyta, tzw. czwórka z utworami „Karuzela z Madonnami”, „Taki pejzaż” i „Czarne Anioły”. Cztery lata później pojawił się album po tytule „Ewa Demarczyk śpiewa piosenki Zygmunta

Koniecznego”. Płyta, z której sama artystka nie była specjalnie zadowolona, jest do dziś jednym z najbardziej cenionych polskich wydawnictw muzycznych.

Wielki talent i sceniczna ekspresja spotkały się z uznaniem krytyki i publiczności. Artystka była wielokrotnie nagradzana i gościła na największych światowych scenach – od Paryskiej Olympii do Carnegie Hall w Nowym Jorku. Wszędzie śpiewała po polsku. Uważała, że poezja, którą wykonuje musi bronić się sama, bez konieczności tłumaczenia.

W 1966 roku doszło do poważnych zmian w życiu artystki. Rozpoczęła niezależną od Piwnicy pod Baranami działalność z własnym zespołem, skończyła współpracę z Zygmuntem Koniecznym i rozpoczęła pracę z kompozytorem Andrzejem Zaryckim. Podjęła także próby na polu muzyki filmowej. Wystarczy wspomnieć znakomity utwór „Z ręką na gardle” z filmu „Bariera” Jerzego Skolimowskiego, skomponowany przez Krzysztofa Komedę do słów samego reżysera. W 1970 roku powstał film muzyczny „Ewa Demarczyk”. Ten półgodzinny zapis koncertu artystki, w reżyserii Jana Laskowskiego do dziś pozostaje jednym z najważniejszych dokumentów jej kariery.

W 1976 Ewa Demarczyk ostatecznie rozstała się z Piwnicą pod Baranami. Często koncertowała i jeździła po świecie, ale bardzo mało nagrywała. Niewiele też wiadomo o jej ówczesnym życiu artystycznym. Dopiero w 1979 roku ukazał się jej podwójny album koncertowy „Live” – znakomity, bo oddający niezwykłą atmosferę jej recitalu. Niestety, była to ostatnia pozycja w skromnej dyskografii artystki. Od końca lat 70. Ewa Demarczyk nie tylko nie nagrywała w studio, ale także koncertowała coraz rzadziej, angażując się jednocześnie w prowadzenie krakowskiego Teatru Muzyki i Poezji, zwanego Teatrem Ewy Demarczyk. Ostatni raz wystąpiła w listopadzie 1999 roku, w Teatrze Wielkim im. Stanisława Moniuszki w Poznaniu. Później wycofała się z życia publicznego, skutecznie ukrywając się przed dziennikarzami i fanami. W 2010 roku otrzymała Złotego Fryderyka za całokształt twórczości. Zmarła 14 sierpnia 2020 roku.

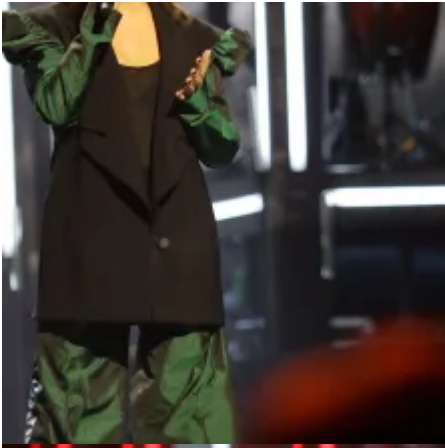
Fot. Adam Zakrzewski

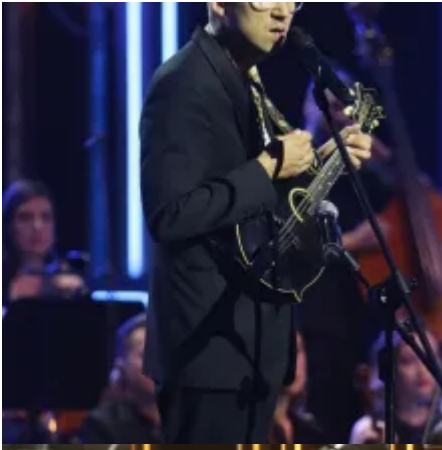

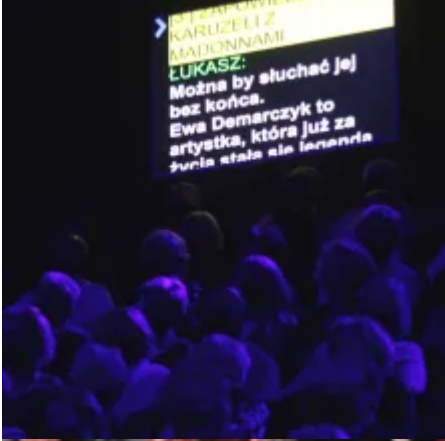

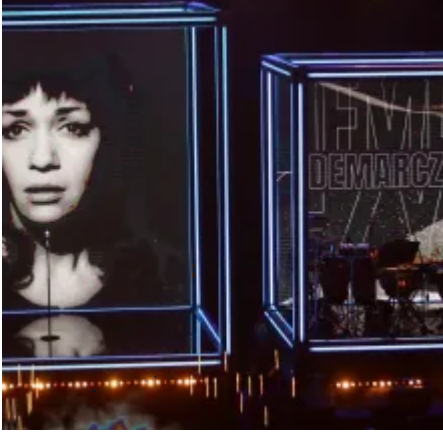

- [Powrót](#)
- [Udostępnij na: X](#)
- [Udostępnij na: FB](#)
- [Drukuj](#)
- [PDF](#)